

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al desenvollop de la vida teatral de Catalunya

Sortirà los Dissaptes

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 1'00 trimestre.
 Fora ciutat... » 1'50 »
 Extranjer y Ultramar... » 10'00 l' any.

Director, DON JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
 Carrer de la Unió, 2, botiga

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent... 0'10 Ptas.
 » atrassats... 0'15 »
 » » pera los no suscrits... 0'20 »

D. ANTON DE BOFARULL

La mort d'aquest infatigable historiador de nostra terra, deixarà marcat en la memoria de tots los que volém entranyablement á Catalunya, un dolorós recort. Desde molt jove comensá á manifestar son amor á las lletres y als estudis de caràcter històrich, donant á conèixer tal afició ab varietat d'obras dramàticas, representadas en lo Liceo y en lo teatro Principal d'aquesta ciutat, y quals noms revelan de bonas á primeras la tendencia de las obras; recordém, entre ellas, los dramas *Roger de Flor*, *ó el manto del Templario*; *D. Pedro El Catòlico, rey de Aragón*; *Medio rey medio vasallo*; *Ur, el almogavar*; y un quadro dramàtich, escrit en nostra llengua, ab lo titol de *Lo darrer català*.

Dedicà luego son treball á gènero de literatura menos donat á imaginació. Predominá en ell la tendencia á profundisar la historia, y en aquest camí que emprengué ab ardor, ha fet son nom memorable per sempre. Doná á conèixer, prenentshi feyna extraordinària, las crònicas del Rey D. Pere IV, la de D. Jaume I, y la de Montaner; seguint ab lluhiment las petjadas de son ilustre antecessor en lo Arxiu de la Corona d'Aragó, D. Prósper de Bofarull, qui á la vegada fou digne èmul del inolvidable Capmany.

Com pera descansar del feixuch treball de historiador, publicá un volúm de poesias contemporàneas, recullidas dels millors autors de la

época, que es coneguda y apreciada ab lo titol de *Los Trovadors nous*.

Contribuí en gran manera á la restauració dels Jochs Florals, y doná á llum una novela històrica, *La orfaneta de Menargues*, en quina empresa l'han seguit fins avuy pochs autors y que suposa, en l'any que va ser publicada, un amor al idioma català, extraordinari, y una gran forsa de voluntat al mateix temps.

No estava satisfet per tot lo que dihém en Bofarull, y emprengué l'estudi del gèni y modo de ser de nostra llengua, y doná á la estampa, fruyt de tals treballs, la *Gramàtica Catalana*, en col·laboració ab D. Adolf Blanch, llibre al que seguí aviat la *Crestomatia de la llengua catalana*.

Una bona mostra de lo que valia com á escriptor català, la presenta en altre dels seus llibres, lo que dú per nom: *Costums que 's perden y recorts que fugen* y altrás obras que no recordém en lo moment present, puig que es nombrosa la munió d'obras donadas á llum per lo escriptor quina pèrdua plorém.

Mes ab tant com portém ressenyat, no hem parlat encara de la que per sí sola farà viurer eternament la memoria de D. Anton de Bofarull, es ella la *Historia critica, civil y eclesiástica de Catalunya*, que forma nou grans volums en fòlio, y es un verdader arsenal de datos y documents, que la fan un llibre de consulta imprescindible.

No apagada sa set de historiador y sens que se notés en ell lo cansament natural que havia de produhirli lo monument que á la pàtria his-

tòria 's deixava d' aixecar, prosseguí ben prompte sa tasca, donant de nou á llum un altre llibre complementari del anterior, ab lo nom de *Historia Crítica de la Guerra de la Independencia*.

Finalment, pera acabar aquesta rápida resenya, devém fer constar que entre sas obras inéditas ha deixat á punt de donar á la estampa, la *Historia de la guerra civil de los siete años, en Cataluña*, y que segons se sab, ha de cridar poderosament la atenció, per lo gran número de documents, datos y observacions, recullits personalment per l' autor.

J. BRÚ.

Teatro Catalá

NOVETATS

La Sirena. — Drama en cinch actes, escrit en prosa, per D. J. Pin y Soler; estrenat la nit del dia 19 del mes actual.

Moltas circunstancias favorables se reunian pera que fos acullit ab entusiasmisme lo estreno de *La Sirena*, quarta producció que al teatro catalá dona lo estimat novelista D. J. Pin y Soler.

Aquellas circunstancias juntas, feren donchs, que s' omplís fins á vessar lo espayós teatro del passeig de Gracia, la nit del darrer dissapte, y tan plena se trobava la platea com lo lloch destinat al gran públich.

Acudirem presurosos á presenciar la representació que la empresa nos havia fet gruar tant, y lo cor nos batejava de goig al presenciar la grandiositat que presentava lo saló d' espectacles.

Aixecat lo teló, ressoná un aplauso expontáneo, unanim, anava dedicat íntegro al Sr. Soler y Roviroso, autor de la decoració del acte primer y de las demés de la obra, en quin transcurrs nos tenia encara preparadas novas y bellas sorpresas, fillas de son pinzell de mestre.

Es, *La Sirena*, un barco nou, recent botat al mar, y quina benedicció deu ferse encara; y sa immediata sortida pera Cárdenas, es lo assumpto obligat de tolas las conversas en lo petit lloch de Portnou. Las animadas escenas populars entre la marineria, entretenen al espectador d' una manera agradable, mentres espera recullir ab ánsia lo primer cap del fil de la obra dramática, y quin interés queda satisfet al arribar á las darreras escenas del acte primer.

Pero antes d' arribarhi, te lloch lo solemne acte de la benedicció del barco, y aquí l' autor, deixant de banda la veritat hermosa ab que fins alashoras ha brodat las escenas anteriors, nos presenta un capellá benehint la embarcació, tenint per ajudant á un sacristá, que no tant sols té per costum emborratxarse sovint, sino que fins en aquell acte fa tontadas y respon desacertadament als llatinismes de ritual en semblants cassos. D' aquesta manera, una escena que debía ser seria y magestuosa, passa de cómica pera tornarse grotesca.

Tirém avant, y comensem á narrar l' argument de la obra á grans plumadas.

Llestos de la ceremonia y tot á punt pera la sortida, se vé en coneixement de que lo *Grabat*, capitá de *La Sirena*, havia mantingut amors adulterins ab la *Pitera*, guapa mossa de Portnou, y tant guapa com cinica y desvergonyida. Sorpresos per lo marit, hi hagué lluyta entre éll, que era cabo de carrabiners, y lo *Grabat*, morint lo primer ofegat per estrangulació, per las nervudas grapas del endurit mariner. Lo crim restá amagat, sols la *Pitera* ho sabia.

Apunt de ferse á la mar, vol aquesta que lo *Grabat* li donguís paraula de casament, pero ell s' hi nega y mostra ni recordarse dels plahers gosats ab la *Pitera*. L' amor propi ofés, lo rebutjament de la passió oferta, y fins tal vegada un débil recort de son marit mort, encenen en lo cervell de la *Pitera* la flama d' un odi inestingible y arriba fins á volguesse imposar á son antich aymant amenassantlo ab una delació.

Tot es en vá, éll la desprecia, pero ella li promet que ha de penedirsen, lo malaheix, y jura venjarse.

La Sirena ha marxat, y son verdader objecte de viatge, únicament lo saben lo capitá y lo pilot entre la gent de á bordo, y l' armador en terra. Aquest, *Don Luisito*, s' ha fixat en *Marieta*, la filla del *Grabat*, que mana son barco, y desitjant possehir-la, proba de ferse ben rebre en casa del capitá, lo qual no logra, mercés al caràcter enter del avi de *Marieta*, únichs moradores ells dos d' aquella casa, y que aguardan lo retorn del últim viatge que lo capitá ha promés seria aquell.

La Pitera veu en las pretensions de *D. Luisito* la realisació d' un plan de venjansa y promet al rich armador aplanar las dificultats que puga á son pas trobar.

Aixó es lo més substancial del acte primer.

Tot l' acte según passa en lo despatx de la casa naviera *Salvat*, y las escenas primeras, en que los dependents están ocupats en las feynas habituals de la casa, tornan á recordarnos las finas cópias del natural de que ja hem trobat mostra en l' acte anterior.

La falta de noticias de *La Sirena*, dona lloch á comentaris entre la dependencia de la casa, y per ells se sab, que si hé va consignada á Cárdenas, anirá tocant á las costas africanas, carregant de negres pera durlos á Cuba.

Pero tots los passos que van luego suchcehint ja no están impregnats del sabor de la realitat, ants al contrari, no pot ser més convencional y fals lo desarrollo de la trama dramática passadas las primeras escenas del acte según fins á caurer lo teló d' aquest. Dihém aixó, perquè la presentació de las familias dels mariners del Portnou en casa del armador, no ha tingut may efecte en la forma alborotada que 'l Sr. Pin la presenta. La entrada en lo despatx de *D. Luisito*, debía ser la de donas que imploran, y no la de marmanyeras que s' imposan ab sa cridoria.

Lo llenguatge es apropiat á las situacions, fins alguna vegada pren del natural frases massa exactes.

Entre las donas dels homes embarcats en *La Sirena*, y que han vingut á casa del armador en demanda de auxili, s' hi troba *Marieta*, la filla del capitá *Grabat*, la qual acompanyada del seu avi ha consentit, gracias á las manyas de la *Pitera*, en presentarse á casa del home que debía fer ben aviat sa desgracia.

D. Luisito paga bé a la *Pitera* son treball, y sortidas las donas per haberslos fet donar diners, mentres la *Pitera* entreté a l'un cap de despatx al avi cego, la *Marieta* parla ab l'armador pera obtenir noticias del seu pare. Mes *D. Luisito* sols li dona per contesta paraulas y promesas d'amor, las que la noya rebutja y amenassa ab cridar al seu avi, lo qual estimula més al seductor, que arriba a posarli la mà al damunt. La noya fa un crit, lo vell acut en socorro de sa neta, y donantse un cop al front en lo cantell de la caixa de ferro del despatx, cau en terra gravement ferit y mor casi al acte. *Marieta* s' desmaya al veurer caurer al seu avi, y lo cinisme cruel de la *Pitera* puja fins al punt de dir, al finalisar aquí l'acte, al vejent realisada sa venjansa per la mort del vell y la deshonra de *Marieta*, a qui s' endú en sos brassos *D. Luisito* a una habitació immediata: —«Padri, ¿que t' has fet mal?» — dirigintse al cos encalient del desgraciad vell y tot fent trincar la plata cobrada com a preu de son delict.

La escena que acabem de descriure, es crua y produheix en lo espectador un efecte d'horror que repugna y exaspera al mateix temps.

La situació dramàtica existeix; pero no resisteix al anàlisis la veritat convencional dels actes dels personatges.

En la vida real, la *Pitera* no seria capàs de deixar de imposarse per la cruesa del cuadro, encar que d'ell s'alegrés, y *D. Luisito* no abusaria acte seguit de sa brutal y gens humana victòria sobre *Marieta*, tal com fa ara al desapareixer de la escena.

L'acte tercer està casi del tot deslligat de la obra. Es un episodi marítim en lo que *La Sirena*, descuberta per un barco anglés en las costas d'Africa, intenta apressarla, y en breu combat lo barco negrer romp ab un certer disparo de canó, una roda del vapor perseguidor y continúa son viatge a Cárdenas.

A nostre entendre, aquest cuadro es lo millor de la obra. Es just, no faltan ni sobran detalls, fins la violència de llenguatge nos hi agrada, perquè es un viu reflexo de la situació.

Comensa l'acte quart y distreta la imaginació ab lo recort del tercer, que acaba de fer admirable la preciosa decoració del senyor Soler y Rovirosa, casi un no s' recorda dels personatges deixats en el acte segon y que no tornan a veurers fins al acte quint, puig que lo quart passa l'acció a Cárdenas.

Lo públich va rebre ab molt desagrado lo cant y ball de negres dels principis d'aquest acte y mira sense interés tot lo que en ell passa fins al final en que torna a interessar la obra per haver descubert lo capitá, en las cartas que alguns mariners han rebut de Europa, algo de lo grave que en sa casa ha passat.

Comensa l'acte quint ab menos interés que l'anterior; trobem en las primeras escenas, al sagristá del primer acte, fent de filósof ara que es enterrador y emborratxanse luego ab verdadera riqueza de vins y ayguardents. Segueix al llarch y cansat monólech del sagristá, un diálech no menos llarch é inconvenient del rector y l'anterior personatge, pera venir a la mitat del acte lo desenllás total.

A la *Pitera* trobem aquí que se li ha mort una filla,

y en aquell cor insensible al dolor agé s'hi desarrolla lo sentiment de la maternitat que expressa per aixó ab paraulas propias d'ella.

A la filla del capitá, se li ha mort també lo fillet que ha sigut fruyt de sos amors ab *D. Luisito*, qui ha fugit d'Espanya amagantse de la segura venjansa del *Grabat*. Las duas mares se troban en lo cementiri y la escena que entre ellas passa, no trobem tinga un bri de veritat. Quan un sentiment tan noble com lo de la maternitat, ferit per la pérdua d'un fill, ompla tot lo cor d'una mare, no es possible, es antihumà que hi trobi vena pera aixecarse fort una passió com lo del odi y aquesta impropietat es mes gran, si tal odi se manifesta burlantse vilment del dolor d'altre mare que al igual qu'ella plora son fillet mort.

Tot lo que vé després, ja es natural que passi, puig es conseqüència de las primeras sentadas.

Lo rector ho té tot preparat pera lo casament de *Marieta*, a lo que *D. Luisito* consent per por al pare de la noya. Lo capitá arriba y enterat de tot, jura venjarse. Lo casament no té efecte, per rebutjar la noya la mà de *D. Luisito*, al qui aborreix per haverla deixat abandonada.

Lo *Grabat* extrangula a *D. Luisito* y agafant a sa filla, se tiran tots dos al mar desde un alt cingle proper. Heus aquí 'l drama. Lo quint acte es lo que més va desagradar al públich.

En la escena que s'troban lo *Grabat* y la *Pitera* en lo cementiri, va estar la Sra. Mena inimitable, y sa interpretació en aquesta escena, nos recorda la donada per ella mateixa, a la *Boja* del Sr. Guimerà.

Com a characters, sols n'hi ha algun de secundari que sia noble, los demás tots son repugnants, y com a sostinguts, hi ha lo del capitá, puig lo de la *Pitera* no té gens de unitat.

La execució de la obra per part dels actors, fou excellent, tots sobressortiren en sos respectius parpers y molt en particular la Sra. Mena y lo Sr. Bonaplata.

Pera acabar direm que *La Sirena* pot anarse a veurer per lo espléndit del decorat y per lo escullit (salvo alguna frase) del llenguatge, axís com per la veritat de alguna escena y més que tot per l'acte tercer, que per si sol val la obra.

L'autor fou cridat a las taulas alguna vegada y final del drama, pero no ab entusiasme. —B. S.

ROMEA

¿M caso? es un monólech original del popular dibuixant D. Ramón Escaler, estrenat per l'actor senyor Oliva la nit de son benefici, que tingué lloch lo divendres de la setmana passada.

La obreta del senyor Escaler es entretinguda y abunda en xistes ben trobats que varen fer passar un bon rato a la concurrencia que omplia lo teatro.

Lo senyor Oliva s'portá discretament, fentse aplaudir ab justicia.

ELDORADO

Altres monólech estrená l'actor senyor Palmada lo dia del seu benefici en l'Eldorado. S'titula *Barcelona de nit*, y resultá ser original de D. Joseph M.ª Pous.

Barcelona de nit, es una especie de revista de tots los concerts y restaurants de nit qu' existeixen en nostra ciutat.

Conté aquesta producció varis xistes pujats de color y uns couplets francesos que 'l públich va fer repetir.

Lo monòlech valgué aplausos á son autor y al senyor Palmada per la interpretació.

M. B.

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA

ALTRE CARTELL EXTRAORDINARI

Ab posterioritat á la publicació del cartell s' ha rebut lo següent premi extraordinari:

Un exemplar ricament enquadernat de la obra *Les Arts du Moyen Age et l' époque de la renaissance*, y altre també ricament enquadernat de la obra *Mœurs, usages et costumes du Moyen Age et de l' époque de la renaissance*, las duas de Paul Lacroix, ofertes per lo Centre Excursionista de Barcelona al autor de la millor monografia d' art ó de historia de nostra terra.

Per aquest premi se fan extensivas las mateixas prescripcions detalladas en lo Primer cartell.

Barcelona 12 de febrer de 1892.—Lo President, Ramon Picó y Campamar.—Lo Secretari, Ernest Moliné y Brasés.

La pecadora

A MON DISTINGIT AMICH, LO REPUTAT METJE JOAN CLIMENT.

—Que li has dit al confés, bella Maria aquest matí, dejorn, á trench d' aubada, per la reixa del sant confessorari, dels pecats femenins lo sedás místich?

De ta boca de cel, niu de mos besos, que n' ha eixit dolsa amor?... Respón m' aymia que estich de tot gelós: fintses del clergue qu' ha gosat tos sospirs y ta alenada. Qué li has dit, qué li has dit? Dígamho prompte; dígam que li han contat los célichs llavis, puig estich febrosench al fer memoria

que tants cops extasiat jo t' he dit angel

y ls ángels per ser tals, ni en cel ni en terra, jamay poden pecar ma dolsa vida.

Callas?... Mes, no; tos ulls mos prechs contestan, lo rubor apareix traydó en tas galtas.

Parla, si vols. T' escolto ab ánsia boja;

t' escolto com al temple per la reixa t' ohia 'l sacerdot boy confessante.

Parla per Deu; per caritat t' ho prego, puig sento dintre l' cor tanta amargura,

qu' ab lo dart verinós, la gelosia guiada pel recel me 'l destrosseja.

Qu' erats ángel t' he dit mil cops sent dona, qu' erats ser divinal, que devallarés

del cel, deixant en plor al Deu Santíssim

per venirte á enroscar ab ma pobre ánima;

y un ángel com ets tú, si á cas ne peca

en diable 's converteix. Párlam, explicam

lo secret misteriós que revelavas

eix matí baix, baixet que no 't sentia,

com la abella que brunz cercant lo flayre

en las flors del jardí de mas venturas.

Quín pecat has comés, qu' en plor desfeta,

ab l' esguart fixo en terra, dolorosa

al peu del Sant-altar de la Puríssima,

ta petja has dirigit? Perqué, m' aymada,

no miravas al cel com ans cofoya,

que mirantlo, de goig ell te sonreya?

Qué li has dit al confés; que 'm desprecias

faltant als juraments sellats ab besos

que 'm féres en lo temps de la infantesa

y avuy, per l' or, á un altre que diu t' ayma

juras aquell amor que á mi 'm jurares?

Si?... aixó li has dit? No mes tal cosa?

No mes aquest pecat? ¡Santa ignocencia!

Y perxó los teus ulls llagrimenjavan

com las flors de la nit, lo plor puríssim?

¿Mes cosas li has contat?... ¡Qué! No pots dirlas?

¿Que dius, que ton aymant ne te la culpa?

No vols que 't senti 'l cel que 't cobricela?...

A cau d' orella, donchs, parlam, qu' oviro

en mon cervell ilús negrosas boyras,

auguris de dolor, de fel y llágrimas,

d' angoixas, desenganys, y etern deliri.

¡Que hi sentit, gran Senyor! Al fanch per sempre

son candor virginal. ¡Pobre criatural!

IGNASI IGLESIAS.

Teatros locals

PRINCIPAL

Segóns noticias, próximament debutará la companyia de sarsuela que dirigeix lo tenor Bergés, posant en escena *El rey que rabió*, *La bala del rifle* y altrás obras no representadas en nostra ciutat.

Desitjem que aquesta nova companyia dongui més bons resultats que la anterior.

LICEO

Excelsior continúa portant gent al Gran Teatro. La senyora Rossi obté cada nit grans aplausos, especialment en lo segón acte, per los difícils ballables que exècuta.

Dias enderrera debutá la primera bailarina senyora Monroc, que ha sigut igualment molt aplaudida.

CIRCO

La companyia de sarsuela segueix possant en escena las obras mes aplaudidas del repertori. *Los mosqueteros grises*, una de las que derrerament ha presentat, obtingueren un conjunt bastant acceptable.

ROMEA

Per indisposició del actor senyor Borrás, se suspengué dimars l'estreno de la tragedia *Hydro-mel*, anunciantse per ahir divendres. Esperém, donchs, la setmana entrant pera donarne compte á nostres lectors.

Lo dillúns se verificá lo benefici de la actriu donya Adela Clemente, ab lo drama *La abadía de Castro* y la pessa catalana *La sala de rébre*, obtenint la beneficiada molts aplausos y sent obsequiada ab valiosos regalos.

Dijous de la setmana passada presentá lo profesor senyor Duvregny una série de quadros disolvents que varen ser sumament aplaudits, sobresurtint entre tots los que va donar á coneixer; la plassa de Sant March, un carrer de Venecia, la estatua de Colón y la entrada del Parch.

TÍVOLI

Aquesta setmana, segóns s'ha anuncial, es la última que 's posa en escena *El país de la olla*.

De manera que l'olla ja ha bullit prou... per are.

NOVETATS

Apart del estreno de *La Sirena*, de la que 'ns ocupém en la secció de estrenos, s'ha donat lo benefici de la aplaudida dama jove senyoreta Roca, ab las produccions *L'hostal de la bonica*, la segona representació de *Lo primer dia*, la comedia castellana *El beso* y la sarsuela *Los baturros*.

La senyoreta Roca siguié molt aplaudida y obsequiada ab diferents regalos.

ELDORADO

Lo dia del benefici de D. Joseph Palmada, s'estrená la parodia *El final de un llo*, dels senyors E. Moragas y B. Alvarez, que obtingué molt bona rebuda del públich.

Lo dimars s'estrená la sarsuela en un acte *El centinela*, original dels senyors Sánchez Pastor y la música del mestre Marqués. La obreta conté escenas cómicas que revelan l'ingeni del seu autor y lo diálech está salpicat de xistes qu'exitaren la hilaritat del públich. Are, en quan á l'acció, aquesta no brilla pas per la seva vérosimilitut. De modo que, entrant en lo terreno de las comparacions, la obra en general es inferior á *El Monaguillo*.

La música del mestre Marqués es sempre inspirada, alegre y alguns dels números que ha compost no dup-tém que prompte se farán populars.

En la interpretació s'hi distingiren las senyoretas Mesejo y Pino y los senyors Mesejo, Cerbón y Palmada.

Lo dimecres tingué lloch lo benefici de la senyoreta Mesejo y ab aquest motiu lo teatro se vejé completament plé de una distingida concurrència.

Entre las obras que 's posaren en escena, s'estrená l'apropósit cómich lírich *Sobre el terreno*, en lo que la beneficiada va fer gala de las bellas condicions que té per lo teatro.

La companyia actual acaba los seus compromisos

aquesta setmana. Próximament comensará la temporada de quaresma altra companyia de sarsuela dirigida per lo popular actor Ruiz y de la que formarán part los senyors Cerbón y Palmada.

LABRUGUERA.

Tempestats

Calla... ¿Sents?... Es sa veu, es ell que 'm crida, diu la boja á son nin, signant al mar; esperat que ja torno desseguida, si no ploras, li diu amorosida, te portarém petxinas per jugar.

Y après la pobre boja surt y corre fixos los negres ulls al horisont; lo vent huracanat remou la sorra; la tempesta l'espay triufant recorra, s'obren las onas y tremola 'l mon.

Ja vinch, ja vinch, la boja diu y 's llansa somrient de ventura y de gaudanssa com si vejés al mar un llit de flors, ahont espera l'espós plé d'anyoransa invocant á la deesa de 'ls amors.

La gronxan las onadas en l'altura y encara tot rient, crida: ja vinch. Ja vinch, respón la inmensitat obscura; la ona superba lo rocám detura y plora tot solet un pobre nín.

JULIO PIFERRER.

Teatro castellà

La quinzena teatral madrilenya 'ns oferex los següents estrenos:

En lo teatro Espanyol la comedia en tres actes *La corriente*, original del Sr. Sales Reig.

La obra no careix de intenció y 's desprén d'ella una sátira política que desenvolada en una acció més viva é interessant, hauria produhit, sens duple, millor efecte.

També s'ha estrenat la comedia en un acte, original de D. Fidel Melgares, *A la que salta*, que siguié del agrado del públich.

En la Comedia s'ha posat en escena per primera vegada la comedia de Alfons Daudet, *El Obstáculo*, estrenada fa un any á París.

A jutjar per lo que diu la premsa de Madrid, la obra ha obtingut un éxit mitjá. Daudet ha presentat

en la seva producció lo problema de la herència hereditària. *L' obstacle* es aquest: està a punt de celebrar-se una boda entre lo marquès d' Alein y Magdalena de Ramondy; pero á última hora lo tutor de Magdalena nega lo seu consentiment, fundantse en que 'l pare del marquès havia mort boig, després de quinze anys de sufrir cruelment y per fatal lley de herència, segons lo magistrat, lo fill vé destinat á ser víctima de la mateixa enfermetat del seu pare.

Després 's descobreix que 'l tutor s' ha oposat al casament sols per apoderarse del dot de Magdalena.

El obstáculo ha sigut correctament traduït al castellà per lo senyor Mário (fill).

Anteriorment á aquesta obra, la senyoreta Guerrero ha recitat per primera vegada á Madrid, lo monòlech de D. Joseph Echegaray, *El moderno Eudimón*, valent á la seva intérprete extraordinaris aplausos per la delicadesa ab que recitá la composició.

Ab molt luxe s' ha estrenat en lo teatro de Novedats lo drama *Pompeya*, quin argument recorda en certs passatjes l' ópera *Jone* y en altres la novel·la inglesa en la que s' ha inspirat l' autor del drama últimament estrenat.

El salvavidas es un graciós juguet del senyor Pérez Zúñiga, representat en lo teatro de Lara.

També ab éxit s' ha estrenat en lo Circo Parish. *El mortero*, parodia de la sarsuela *El cañón*.—M.

Nostres Corresponsals

Arenys de mar, 17 Febrer.

Senyor Director de Lo Teatro Regional:

Pocas serán las poblacions de la importancia d' Arenys que demostrin tanta afició per lo teatro, y probas d' aixó son las tres companyias de aficionats que actúan respectivament en «Lo Teatro Principal» «Ateneo» y «Círculo moral». Dits aficionats, prenent per lema una digna emulació, van perfeccionant sas qualitats de tal modo, qu' avuy día 's troban ab disposició de interpretar, casi de una manera acabada, qualsevol obra.

La proximitat del Carnaval fa que *Talia* sigui venduda per *Terpsicore* hasta la quaresma vinent. En l' Ateneo, per la inauguració de la temporada, s' está ensajant la sarsuela castellana *Catalina ó la Estrella del Norte*, baix la direcció del intel·ligent mestre don Hermenegildo Lloberas, haventse contractat á la senyora Leida, á un' altra primera tiple y un' numerós coro de senyoras. Los altres teatros se preparen igualment ab obras dramáticas.

Ja procuraré tenir al corrent als lectors d' aqueix setmanari de las demás funcions teatrals que s' efectuhin en aquesta vila.

Queda de V., S. S.,

F.

Íntima

¿Com vols, si de plata dús
lo collaret y arrecadás
y ab aquest mateix metall
tas mans de neu engalanas,
que no esmenti gelosía
ta cabellera prehuada,
y 's vagi apleret tornant
de 'l bell color de la plata?

A. FERNÁNDEZ.

Morisca

En una cambra mitj fosca
del palau del rey Ra-ku-ka,
Aben Kasket s' ha assentat
á tall de moro (com s' usa
en aquella part d' mon)
en un tamboret de fusta.
Recolsat en la paret
y en la má dreita una pluma,
comensa á escriure al paper
quatre lletras molt difusas;
se para, y ab lo dit xich
se pitja 'l front com qui furga
y ab aquesta posició
va passant horas perdudas
tot abstret, tot cap-ficat,
no enrahona ni 's belluga.....
¿Que li deu passar pobret?
¿Potsé es qu' ha de fe, una suma
y no troba 'l resultat?
¿potsé una pena 'l conmuta?
¿potsé té algun desengany
y ara la venjansa busca?
¿cap causa d' aquestas es?

Res d' aixó! Es molt mes peluda:
Aben Kasket es poeta
y li are li pica la mussa.

MAYET.

Societats recreatives

CUPIDO.—*Las Carolinas* y *Lo Pronunciament*, foren las obras que diumenge per la tarde se posaren en escena en aquesta important Societat.

La distingida concurrencia que omplía per complert lo saló, prodigá nutrits y merescuts aplausos á la bona interpretació que las duas obras obtingueren.

Estigueren acertats en lo desempenyo, la Sta. Virgili, los Srs. Mas, Ollé, Olivé, Vidal, Dominguez, Gratacós, y especialment lo Sr. Virgili, director de escena.

Acabada la representació se obsequià á las senyoretas ab un animat ball de Societat.

J. XIMENO.

FOMENT RECREATIU.—Es una de las principals societats de Barcelona. Lo dissapte passat tinguerem lo gust d' assistir á un dels seus extraordinaris balls de màscara, y sorpresos quedarem, al veure un local que posseheix tan bonas condicions.

Recorreguerem las dependencias, notant en totas ellas un luxe digne de alabansa. Una sala destinada á café, una altre á billar, varias per recreo dels aficionats á la ballaruga, y per últim, la més rica de totas, la d' espectacles.

ALMOGAVAR.—Dissapte passat doná aquesta favorescuda societat un dels seus balls particulars de màscara. La sala estava atestada de escullidíssima concurrencia, que lluhían vistosos trajes.

Segons tenim entés, avuy se dona l' últim y l' dimars de carnaval el de *barraló*, los que creyém se veurán concorreguts com los anteriors. Diumenge suspengué aquesta societat sa funció teatral per causas imprevistas.

LIRA GRACIENSE.—Diumenge á la tarde posá en escena aquesta Societat, la comedia en dos actes *El señor gobernador*, desempenyantla, encar que ab alguna irregularitat, ab aplauso, las Stas. Carbonell y Casas y los Srs. Ainaud, Fuentes, Sans, Jové, Paré, Grau, Aumatell y Casas. Per últim se doná un ball de Societat.

ARGENSOLA.—Ab un plé á vessar, posaren en escena diumenge á la tarde, las comedias *Tirant l' art* y *Lanceros*, representantlas ab aplausos la agraciada senyoreta Garzón y Sras. Tormo y Mazorra de Estruch, y los Srs. Berenguer, Barberán, Traveria, Castellá, Prat y Duart.

En obsequi á las senyoretas, acabá la festa ab un animadíssim ball de Societat.

LA GRANADA.—Aquesta important Societat doná dissapte passat un ball extraordinari de màscaras, que s' vejé notablement favorescut, concedint la Junta Directiva y comissió de diversions de dit Centre, tres premis y tres accésits á las màscaras que s' distingiren més. Ne sortiren guanyadoras las que vestian de xino, manola del primer acte de *Carmen*, florista de teatro, esclava, cantant francesa y de noy d' estudi, resultant ser las Stas. Elisa Derch, Amada Ballyé, Concepció Soler, Tecla Oliver, Teresa Escudé y Vicenta Sans respectivament.

Diumenge á las vuit se posá en escena las comedias *Hija única* y *El padrón municipal*, ab bastant acert, per la Stas. Rojas y Gandía y Sra. Cantos, y per los Srs. Vazquez, Llano, Solá, Barba, Grau y Lladó.

Per fi lo corresponent ball.

BANYA GRACIENSE.—Las comedias *El marido de mi mujer* y *Salvarse en una tabla*, fou lo que s' representá diumenge á la nit en aquesta favorescuda reunió, alcançant aplausos per sa bona interpretació, la bella Srta. Gener, y los Srs. Gener (pare y fill), Cosme, Ginestar, Canadés y Bó.

Un ball de Societat posá fi á tan agradable funció.

En lo próxim número parlarem de la cabalgada que havia de verificar avans de ahir aqueixa numerosa Societat, y la que á jutjar per los preparatius, prometia veures en extrem favorescuda.

CIRCUL DE PROPIETARIS.—*¡Una onza! Parada y fonda y Don Sisenando*, posá en escena diumenge passat aquesta importantíssima Societat. No cal dir que hi obtingueren aplausos per son bon desempenyo, las senyoretas Garzón y Caparó, y los Srs. Nieto, Montaner, Urgel, Guerrero, Lambert y l' inimitable Balmanya.

R. OJEDA.

Novas

Ab lo número d' avuy regalém las planas 5-6 y 11-12 del drama *L' Agulla*.

Nos diu lo corresponsal de Sant Andréu de Palomar que, pera lo próxim dimars per la nit, la important associació «Casino Andresense» ha disposat una magnífica funció teatral, en la qual tindrà lloch lo estréno d' un juguet catalá en acte y en prosa, original de D. Angel Salabert, denominat: «*Niu d' embolichs*» que será desempenyat per los discrets aficionats de dit cassino.

Lo ball de màscaras donat en lo teatro Principal per lo Circul de la Juventut Mercantil, estigué animadíssim, vejentshi disfressas que cridaren la atenció per la propietat y bon gust dels trajes que lluhían.

Han visitat nostra redacció los periódichs de aquesta ciutat: *La Campana de Gracia*, *La Esquella de la Torratxa*, *La Tomasa*, lo *Boletín oficial del Consejo Provincial de los caballeros hospitalarios de S. Juan Bautista*, publicació que dirigeix lo Doctor D. Francisco Javier de Benavent; *La Aurora* órgano oficial de la Associació de coros de Clavé. Lo n.º 2 corresponent al any tercer de *La Aurora*, es extraordinari y de doble lectura; va dedicat á commemorar lo XVIII—aniversari de la mort del inolvidable músich-poeta y entre molts treballs destinats al objecte, hi vá un llarch article biográfic historich, original de Joseph Maria Llevaria.—*Lo Teatro Catalá y La Semana Cómica*.

Quedan tots ells inclosos en la llista de canbis.

Lo dimars de la setmana anterior, se posá en escena, á Cervera, lo drama de D. Frederich Soler, *Las joyas de la Roser*, que obtingué un bon desempenyo per part dels aficionats que l' representaren.

L' aplaudit actor dramátich don Ramón Bórdas, nos ha enviat dos exemplars de sa última obra *Ateos y creyents* estrenada ab éxit en lo teatro Romea en la present temporada. Lo quadern que conté l' drama

està imprès a Girona y lo preu de venda es de una pesseta. La circumstancia de no pendrerhi part mes que una dama, fa molt recomanable aquest drama pera la representació en Societas particulars. Doném gracias al autor per sa galanteria.

Habém rebút de la *Academia de la Joventut catòlica, Secció Catalanisa*, lo cartell convocatori de son certamen anyal. Ofereix 12 premis sobre temas diversos y l'acte de la entrega de premis als poetas premiats deu tenir lloch lo dia 24 del pròxim mes d'Abril.

La falta de espay no 'ns permet publicar integro lo lo cartell.

Hem rebut un exemplar de la *Frusleria cómica* en un acte y en prosa *Un crimen horroroso!*, original de Serafina Pitarreta y estrenada ab éxit en lo Teatro del Tivoli Vilanovés.

Acompanya l'exemplar de aquesta obra un apén-dice que porta per títol *Galadas* y que conté una collecció de pensaments del matex autor.

Agrahim l'envio.

La companyia que actúa en lo teatro Calvo-Vico, dirigida per lo primer actor D. Emili Arolas, ha posat en estudi una comedia en un acte titulada *Contrabando!* original y en vers del jove D. Anton Saltiveri.

Si los Srs. suscriptors notan alguna falta en lo servey de reparto, tinguin la bondat de avisar á la *Administració, Unió, 2*, y quedarà esmenada acte seguit.

Enigmas

XARADA

Lo meu tres-dos, es un home
que bastant lo dos li agrada,
y li causa hu malicia
si no n'hi donan tres casa;
tenintha ja tant per vici
que tots los diners s'hi gasta,
Total: es lo nom que s' dona
á un carré qu'hi ha al Ensanche

JAUME LLOPART.

TRENCA-CLOSCAS

ELVIRA L. CISIN

LA NOU

Formar ab aquestas lletres lo titol de tres carrers de Barcelona.

PEP SERRA.

DOBLE QUADRAT

- 1.ª Lo que 'm faria—si tingués rals.
- 2.ª Hi ha casserolas—d' aquest metall.
- 3.ª Lloch de la casa—mes adornat.
- 4.ª Ho es la xicota—que 's vol casar.
- 5.ª Aixó en la platja—no hi falta may.
- 6.ª Aixó altre 's troba—per los missals.
- 7.ª Que Deu los guardi—de mal semblant.

VITELI

GEROGLIFICH

D. S Erra

LA

JOSEPH ESCACHS Y V.

(Las soluciones en lo pròxim número).

Soluciones als Enigmas insertats en lo número 3.

Trenca-closcas: LO TEATRO REGIONAL.

Endevinalla: LO LLIT.

Logogrífich: BARCOS.

Geroglífich: COM MES DEUTES MES INGLESOS.

Correspondencia

Joseph Sabater: no 'n sabém res.—J. Costas: las soluciones acertadas, la correspondencia fins á dimars.—Carlos Martí: li publicaré alguna cosa, pero no envihi tants paperets.—Març Adroher: mil gracias, queda complert son encarrech.—Victoria Pons: n' anirà un.—Serrat, Bopor Dapas y Sinto: no pot servir.—Silvestre Xato: la conversa es poch cuydada, del demés veurém.—F. A. G.: publicaré la xarada —Cintet Barrera y Cargol: rebudas las soluciones dels dos últims números; de lo que envia anirà algun geroglífich.—Domíngó Bartrina: anirà lo seu.—Pep Serra y Vilas: anirà lo logogrifo y algun trenca closcas.—A. Atlaliv: está bé.—Joseph Escachs y V.: la poesia no servex.—Llorens Camps y Vinyas: Si senyor.—Francesch Torres: tindrà de quedar-se duplant.—Emilius Armengaudó: es massa llarga.—Dolors Mont: no 'ns agrada prou, vosté ho fa millor.—E. M. de la Torre: anirà la xarada.—J. B. Valencia: queda fet l'augment del paquet.—Dos noys grans: miraré de complaure'ls.—M. Gaspar y Xalabarder: las soluciones están bé, gracias, per axó envihi: sempre es hó poguer triar.—Viteli: ha entrat ab bon peu.—Rosendo Coll: anirà lo trenca closcas.—L' anterior y Narcis Cuspinera, Alfons Freixa, Francesch García, Andreu Font, Enrich Vazquez y varios, tot anirà venint á son temps.—QUEDA RESPOTA LA CORRESPONDENCIA VINGUDA AVANS DEL DIMECRÉS.

La Catalana. — Imp. de J. Puigventós, Dormitori de St. Francesch 5.